Kız ve Kapibara
Çınar BİBER

Kız ve Kapibara

Çınar BİBER

Maya, yeşil kanvas sırt çantası zıplayarak hayvan barınağına giden patikada seke seke yürüdü. Sarı yağmurluk ceketi her adımda hışırdadı. Eskiz defterini sıkıca tuttu ve ön dişlerinin arasındaki küçük boşluğu göstererek gülümsedi. Bugün sadece kitaplarda okuduğu hayvanlarla tanışacaktı. Onları kendi gözleriyle görmek için sabırsızlanıyordu.

Barınak Bekçisi Rosa, Maya'yı kapıda karşıladı. Rosa geniş hasır bir güneş şapkası ve yeşil lastik çizmeler giyiyordu. "Hoş geldin, Maya!" dedi sıcak bir gülümsemeyle. "Kapibaralar bu tarafta." Maya onu bir gölet ve gölgeli bir ağacın yanından geçerek takip etti. "Kapibaralar nazik ve çok sosyaldir," diye açıkladı Rosa. "Birlikte olmayı severler." Maya merakla başını salladı.

Çimenli bir avluya vardılar; orada bir grup kapibara dinleniyordu. Bazıları yan yana oturuyordu ve büyük bir kapibara yuvarlak kahverengi bir somun ekmek gibi güneşte yatıyordu. Maya'nın gözleri kocaman açıldı. "Ne kadar sakin görünüyorlar," diye fısıldadı. Eskiz defterini açtı ve onların kutu gibi burunlarını ve minik kulaklarını çizmeye başladı. Rosa gülümsedi. "Birbirleriyle nasıl konuştuklarını izle."

Maya ahşap bir bankta hiç kıpırdamadan oturdu. Kulağında küçük kırmızı bir bant olan bir kapibara paytak paytak yanına geldi. Büyük ve yuvarlaktı, kocaman bir köpek kadardı. Yarı kapalı gözleri uykulu ve sevecen görünüyordu. "Bu Mabel," dedi Rosa yumuşak bir sesle. "O bizim en dost canlısı kapibaramız." Mabel yaklaşırken Maya nefesini tuttu.

Mabel tam Maya'nın önünde durdu. Küçük bir motor gibi yumuşak bir mırıltı sesi çıkardı. "Merhaba diyor," diye fısıldadı Rosa. Maya'nın kalbi hızlı attı. O da mırıldandı: "Hmmm." Mabel'in bıyıkları seğirdi. Biraz daha yaklaştı ve küt burnuyla Maya'nın eline usulca dokundu. Maya kıkırdadı. "Gıdıklıyor!" dedi. Mabel yeniden mırıldandı.

Alnında beyaz bir leke olan daha küçük bir kapibara hoplayarak yanlarına geldi. Mavi kulak etiketi sallanıyordu. "Bu Pip," dedi Rosa. "O genç ve oyuncu." Pip neşeli bir melodi mırıldandı ve hemen Mabel'in yanına yayıldı. Sonra bir başka kapibara Pip'in yanına pat diye oturdu. Kısa süre sonra hepsi mırıldanıp birbirlerini dürtüşerek sıcacık bir sıra oluşturdular. Maya güldü. "Kocaman bir aile gibiler!"

Rosa grubu işaret etti. "Yan yana nasıl oturduklarını görüyor musun? Bu da konuşmalarının başka bir yolu. 'Senden hoşlanıyorum' ve 'Kendimi güvende hissediyorum' demek." Maya iki kapibaranın birbirinin burnunu dürttüğünü izledi. "Sırlarını paylaşıyorlar!" dedi. Rosa başını salladı. "Hayvanlar birçok şekilde iletişim kurar: seslerle, dokunuşlarla ve yakın durarak. Bizim gibi kelimelere ihtiyaçları yok." Maya bunu not etti.

Maya denemek istedi. Mabel'in yanına çimenlere oturdu. Yavaşça yumuşak bir melodi mırıldandı. Mabel'in kulakları dikildi. Döndü ve paytak paytak yanına geldi. Sonra tam Maya'nın yanına oturdu; sıcak tüyleri Maya'nın bacağına değdi. Maya kendini sakin ve mutlu hissetti. "Senden hoşlanıyor," dedi Rosa. Maya'nın yüzü parladı. Yeni bir arkadaş edinmişti.

Pip hoplayarak geldi ve burnuyla Maya'nın eskiz defterini dürttü. "Çizimlerini görmek istiyor!" diye güldü Rosa. Maya ona sayfayı gösterdi. Pip mırıldandı ve yanına yayıldı. Mabel çenesini Maya'nın dizine dayadı. Maya kendini dünyanın en şanslı kızı gibi hissetti. Neşeli bir şarkı mırıldandı ve kapibaralar ona eşlik etti.

Maya bütün öğleden sonrayı kapibaralarla geçirdi. Onların mırıldanmalarını, birbirlerini dürtmelerini ve yan yana oturmalarını izledi. Pip'in daha küçük bir kapibarayla bir yaprak paylaştığını gördü. Mabel'in bir arkadaşının kulağını usulca temizlediğini gördü. "Birbirlerine bakıyorlar," dedi Maya. Rosa başını salladı. "Arkadaşlar böyle yapar." Maya'nın eskiz defteri kapibara dostluğu çizimleriyle doldu.

Güneş batmaya başlarken Maya, Mabel'e veda etmek için sarıldı. "Yakında yine geleceğim," diye söz verdi. Eve dönerken Maya öğrendiği her şeyi düşündü. Kapibaralar birçok şekilde konuşur: mırıldanarak, dürterek, yan yana oturarak. Ve dostluklarını paylaşarak ve önemseyerek gösterirler. Birden Maya'nın aklına eğlenceli bir fikir geldi. "Bir çizgi roman yapacağım!" dedi yüksek sesle.

Evde Maya çizimlerini yere yaydı. Kurşun kalemini aldı ve yazmaya başladı. Başlığını "Muhteşem Kapibara Kulübü" koydu. Mabel ve Pip'i mırıldanırken ve birbirlerini dürterken çizdi. Yan yana otururken ve yaprak paylaşırken çizdi. Her sayfa kapibaraların farklı bir iletişim yolunu gösteriyordu. Maya boyarken gülümsedi. Bu harika olacaktı.

Ertesi gün Maya çizgi romanını okula getirdi. Arkadaşlarına gösterdi. "Kapibaralar mırıldanarak ve dürterek konuşur," diye açıkladı. "Ve 'Senden hoşlanıyorum' demek için yan yana otururlar." Arkadaşları buna bayıldı. Çizgi romanı elden ele gezdirdiler ve resimlere kıkırdadılar. Maya gurur duydu. Önemli bir şeyi paylaşmıştı. Hayvanlar birçok şekilde iletişim kurar!

Maya'nın öğretmeni Bayan Lee, ondan çizgi romanı sınıfa okumasını istedi. Maya ayağa kalktı ve her sayfayı gösterdi. Mabel gibi mırıldandı ve Pip gibi dürttü. Sınıf ona mırıldanarak karşılık verdi. Herkes güldü ve öğrendi. "İnsanlarla hayvanlar arasında da dostluk büyüyebilir," dedi Maya. Sınıf alkışladı. Maya'nın diş aralıklı gülümsemesi pırıl pırıl parladı.

O hafta sonu Maya barınağı yeniden ziyaret etti. Çizgi romanını Rosa'ya ve kapibaralara göstermek için getirdi. Rosa keyifle güldü. "Sen gerçek bir yazarsın!" dedi. Maya, Mabel'in yanına oturdu ve mırıldandı. Mabel ona mırıldanarak karşılık verdi ve elini dürttü. Pip yanlarına yayıldı. Maya kendini sakin ve mutlu hissetti. Arkadaşlar edinmiş ve onların hikâyesini paylaşmıştı.

Maya, hayvanların birçok şekilde iletişim kurduğunu öğrendi: seslerle, dokunuşlarla ve yakın durarak. Ayrıca insanlarla hayvanlar arasında da dostluğun büyüyebileceğini öğrendi. "Muhteşem Kapibara Kulübü" adlı çizgi romanı barınağın duvarında asılıydı. Her ziyaretinde Mabel merhaba diye mırıldanıyordu. Maya da ona mırıldanarak karşılık veriyordu. Çünkü arkadaşlar böyle yapar.